

[J. Oskar Andersen.]

vilde vi mangle Lærere, det har vi ogsaa drøftet indenfor Universitetet. Indenfor mit Fakultet ligger Forholdene saaledes, at der i Øjeblikket nok kunde skaffes en Lærer i Kirkehistorie, men der vilde ikke kunne skaffes en brugbar Lærer — i alt Fald ikke en Lærer, som virkelig har godtgjort, at han er brugbar — i det gamle Testamentes Eksegese eller det nye Testamentes Eksegese.

Undervisningsministeren (*Borgbjerg*):

Skønt jeg nøje har gennemlæst Mindretallets Udtalelser i Betænkningen, og skønt jeg opmærksomt har hørt efter, hvad disse Mindretals Ordførere har sagt her i Dag, kan jeg ikke finde, at der er fremført noget som helst nyt i Sagen, noget som helst ud over, hvad der i Virkeligheden er imødegaaet fra Tilhængerens Side, dels i min Tale ved Fremsettelsen, dels under Forhandlingerne her ved Lovforslagets første Behandling. Og hvis der virkelig skulde have været et eller andet af, hvad der tidligere er blevet sagt, som trængte til Fremhævelse eller Uddybning, er det sket i Dag paa en saa udmærket Maade af Flertalsstandpunktets Tilhængere, af Udvalgets ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Sneum, i hans Indledningstale og af de andre ærede Talere, ikke mindst gennem den Tale, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard holdt, at det vilde være overflødig at gentage det.

Jeg kan derfor fatte mig meget kort, da jeg virkelig er det, som det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, han var — hvad jeg ganske vist ikke har faaet stærkt Indtryk af i den sidste Uges Tid — nemlig Modstander af haabløst Arbejde. Jeg kan tilføje, ligesom det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen sagde til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at det at komme med Gentagelser vilde være urigtigt og meningsløst — vi kan ikke gøre det bedre, hverken han eller jeg, og jeg kan tilføje for mit eget Vedkommende, at jeg heller ikke kan sige det med en saadan Autoritet.

Det eneste nye, der er kommet frem siden Lovforslagets første Behandling, er Mindretallets Klager over, at der ikke er levet dem tilstrækkelig Tid, og at de ikke har faaet tilstrækkelige Oplysninger. Men hvad vil det nu sige? Begge de to ærede Mindretal siger udtrykkeligt i deres Betænkning og har fremhævet det i Dag, at de overhovedet ikke vil røre ved denne Sag, saa længe Tiderne er, som de er, saa længe vi lever under Depression. Det erklærede det ærede Medlem Hr. Vagn Bro og det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, det erklærer det

ærede Medlem Hr. Pürschel udtrykkelig i Betænkningen.

Hvad i al Verden vil det saa nytte, om disse 10 Spalter Oplysninger, som Ministeriet har tilstillet Udvalget, og som Flertallet er fuldt tilfreds med, blev til 20 eller 100 Spalter eller svulmede op til et mægtigt historisk-statistisk Værk om Universitetsforholdene i Norden, maaske i hele Verden, om Universiteternes Udviklingshistorie o. s. v.; hvad i al Verden vilde det hjælpe? Vilde det i mindste Maade ændre de Herrer Mindretalsmænds Standpunkt? Det kunde ikke nytte det mindste, det vilde aldeles ikke ændre det, eftersom de baade af andre Grunde og ogsaa — det fremhæver de meget stærkt — af økonomiske Grunde ikke vil være med til at gøre noget som helst.

Det er det eneste nye, der er fremkommet, den Klage over manglende Oplysninger. Jeg kan ikke erkende, at denne Klage er berettiget, og jeg kan ikke se, at yderligere Oplysninger i mindste Maade vilde ændre de Herrer's Standpunkt; saa vilde de gaa imod deres eget Standpunkt. Selv naar det ærede Medlem Hr. Vagn Bro anbefalede en Fremtidsplan, den dansk-nordiske Højskole for dansk-nordisk Sprog, Historie og Kultur, siger han udtrykkelig i Betænkningen, at det er ikke Øjeblikket at faa det, han vil ikke være med til at røre ved det Spørgsmaal nu; saa længe Depressionen varer, kan det ikke nytte at tale om denne Ting. Ja, hvad er der saa egentlig mere at forhandle om?

Maa jeg for Resten med Hensyn til den nordiske Højskole bemærke, at det slog mig, hvad det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde, og hvad jeg i mine Tanker har siddet og uddybet en lille Smule videre, at den Idé er gamle Grundtvigs Idé fra 1848. Det var den, han var lige ved at faa virkeliggjort gennem Christian den Ottende og navnlig Dronningen, og som man mener blev forhindret ved Christian den Ottendes Død. Det kan nu være, at Marts-Begivenhederne og meget andet havde forhindret den alligevel.

Men denne Tanke om den dansk-nordiske Højskole i Soer, som Grundtvig haabede den Gang vilde blive virkeliggjort, var, hvad der lyder besynderligt i mange nulevende Grundtvigianeres Øren, Tanken om en Statsinstitution. Det var en Statsskole, han vilde oprette for Statsmidler. Denne Tanke er jo virkeliggjort paa en helt anden Maade, end Grundtvig tænkte sig den Gang, og jeg tror i Virkeligheden paa en langt bedre Maade. Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro kredser i sin Betænkning om, hvor den